

Svako dijete talenat ima, otkrij ga i pokaži svima

Praksa „Mali plesači i veliki kreativci“ podstiče djecu da otkriju i razviju svoje talente kroz glumu, ples, likovno i muzičko stvaranje. Učionica postaje prostor motivacije, samopouzdanja i kreativnog izražavanja svakog učenika.

Pedagoška uvjerenja

Biti učitelj je vrlo lijep, odgovoran, kreativan posao. Ovaj posao ne prestaje završetkom nastave, već se nastavlja i traje cijeli dan, svaki dan u godini pa čak i kada smo na raspustu. Naše misli su usmjerene ka tome kako približiti sadržaje djeci, kako ih aktivirati na kritičko razmišljanje, kako nastavu učiniti kreativnom i djeci privlačnom, a da pri tome sve planirane ishode ostvariti u što većoj mjeri. Naše misli ne ostaju samo na tome, već idu i dalje. Mi učitelji brinemo da li su naši učenici koje nazivamo „svojom djecom“ srećna, zadovoljna, zdrava i imaju li problema. Zato ja smatram, da se posao učitelja, na pravi način može obavljati samo uz veliku ljubav prema djeci i nikako drugačije. Radim u malom mjestu gdje djeca prije polaska u školu nisu u mogućnosti da pohađaju predškolske ustanove i u našu školu dolaze iz porodične i u sasvim novu, za njih

nepoznatu sredinu. Zbog toga posebnu pažnju pridajem tome da ta sredina u koju dolazi bude prijatna, da odnos između njih i mene bude prijateljski, saradnički i uz međusobno poštovanje. Posebno mi je značajno razvijanje povjerenja, kako sa djecom tako i sa roditeljima. Samo uz obostrano povjerenje možemo ostvariti iskrenu saradnju i postizati bolje rezultate u vaspitanju i obrazovanju. Kod djece nastojim da podstičem samostalnost u rješavanje problema i napredovanje u skladu sa njihovim individualnim mogućnostima . Individualno pratim razvoj svakog učenika i nastojim da proširim njihove granice uspjeha. Učim ih da budu odgovorni i savjesni za svoje postupke. Mnogo razgovaramo o problemima i učimo da ih sagledamo iz različitih pozicija i tako pronalazimo rješenja. Podstičem ih na slobodu govora i slobodno izražavanje osjećanja. Multietičnost naše škole je nešto što smatram najvećim bogatstvom naše škole, pa u skladu s tim učim djecu koliko je važno poštovanje druge nacionalnosti i vjere, međusobna saradnja i njegovanje prijateljstva. U našem odjeljenju se poštuju različitost u svakom smislu. Moj moto u radu sa djecom jeste shvatanje da je dijete najvažnije biće na planeti, jer od njega postaje odrastao čovjek, koji može da utiče na život i opstanak cijele planete. Ako ga porodica i mi, prosvjetni radnici, kvalitetno obrazujemo i vaspitamo, on kao takav može unaprijediti društvo . Zato je sav moj trud i trud svih nas, veoma važan i to me podstiče na svakodnevno usavršavanje i nesebično davanje u radu. Moja velika ljubav prema djeci, boravak kraj njih, druženje i rad čini me srećnom . Svaki njihov napredak mi daje nove ideje i motiviše me za dalji rad i napredovanje. Djeca su veoma bitna, to se ne zaboravlja.

POLAZIŠTA

Već 8 godina radim u JU OŠ "Mladen Stojanović" u Ljubiji. Škola se sastoji od jednog centralnog objekta i 5 područnih odjeljenja. Nastava je uglavnom u razrednoj nastavi organizovana u kombinovanim odjeljenjima ili nepodjeljenoj školi, a i ponekom čistom odjeljenju. Mjesto u kojem se nalazi škola udaljena je 12 km od Prijedora. U prošlosti je ono bilo poznato po RŽR Ljubija, ali i kao najrazvijenije mjesto koje je i izgradilo sam

grad Prijedor, a sada je došlo do toga da je proglašeno za najnerazvijenije područje u gradu Prijedoru. Tako je i socijalna karta ljudi koji tu žive izuzetno teška i nimalo stimulišuća za djecu. Od ukupno 156 učenika koliko pohađa nastavu u našoj školi samo od 15 učenika su zaposlena oba roditelja, a od njih 83 nije zaposlen ni jedan roditelj , ostalih 58 samo jedan roditelj zaposlen.

Porodice imaju problema sa egzistencijom, što se dalje odražava na kvalitet života djece. Takođe veliki broj učenika potiče iz porodica (60 % roditelja sa završenom OŠ, a 40 % završenom SSS) koja nisu u mogućnosti da pomognu pri učenju ili da prate njihove talente i dalje ih podstiču na napredovanje. U Ljubiji nema predškolske vaspitne ustanove tako da je škola prvo mjesto, nakon porodičnog doma , gdje se djeca susreću sa vaspitno obrazovnim aktivnostima. Nerijetko se dešava da djeca sa školom prvi put posjete kino, drugi grad, pa čak i grad Prijedor, pozorište ili da odu na neki izlet. Ova podatke navodim jer želim da naglasim da moja motivacija leži u tome da u ovakvoj sredini djeci pružim i prikazem što je više moguće informacija , sadržaja, da im proširim vidike, izgradim samopouzdanje i učinim dostupnim i stvarnim sve što je dostupno i djeci u mnogo razvijenijim sredinama. Shvatila sam da je ovdje škola ključna za razvoj učenika i za neke učenike

upravo „ vrata u drugačiji, bolji svijet“ u kojem se oni osjećaju srećni i iz koje često ne želi otići. Uviđajući sve to shvatila sam da je djeci potrebno mjesto „njihovo mjesto“ u učionici gdje će proširiti svoja interesovanja, otkriti talente, razvijati maštu i kreativnost ne samo kroz nastavu već i kroz vannastavne aktivnosti. I to je postala moja učionica, mjesto gdje su djeca srećna i gdje mogu biti šta žele.

CILJ I ŽELJENI ISHODI

Cilj ove prakse je da se djeca uključe u razne aktivnosti i tako razviju samopouzdanje, ljubav prema pisanoj riječi, čitanju, neguju ljubav prema ljepoti i slobodi govora kroz pjesničko i dramsko kazivanje, razvijaju sve vrste kreativnosti i da steknu pozitivan i zdrav odnos prema sebi prvo pa prema školi.

Željeni Ishodi:

- Razvijanje samopozdanja;
- Razvijanje stvaralačkog potencijala;
- Samostalnostu u odabiru;
- Proširivanje vokabulara;
- Slobodno iskazivanje misli, osjećanja kroz pisanje i crtanje;
- Ohrabrivanje slobode kazivanja;
- Njegovanje telenata;
- Poštovanje i primjenjivanje timskog rada;
- Razvijanje tolerancije

DETALJAN OPIS REALIZACIJE

U septembru 2017.godine postala sam odjeljski starjesina učenika 1.razreda (osam učenika) i 2. razreda(5 učenika) – kombinovano odjeljenje.

Aktivnosti i učešća u školskoj 2017/2018,godini koja su proizašla iz pomenute prakse:

- Mali plesači ,veliki kreativci

Ritmička sekcija brojila je sve učenike koji su izrazili želju za plesom. Sami smo smisljali koreografije i pravili potrebne rekvizite ,što je kod djece oslobađalo kreativni potencijal, njegovalo saradnju i stvaralo izuzetno dobro raspoloženje.

Prva koreografija koju smo osmislili bila je na pjesmu Majmunski ples (<https://www.youtube.com/watch?v=XfaMa3LTyKE>)

Za istu smo na časovima likovne kulture napravili rekvizite u vidu bubnjeva i pon- ponova.

Sa pomenutom koreografiom učestvovali smo u priredbama u našoj školi: priredba za Osmi mart, Dan škole i Priredba za prijem prvačića.

Prijavili smo se za takmičenje pod nazivom „Plešimo zajedno“ u gradu Prijedoru u organizaciji RŽR „Arcellor Mittala“ Prijedor i UG „DON“ , gdje je koreografija izabrana za učešće na takmičenju . Ostvarili smo saradnju sa lokalnom zajednicom i dobili pomoć od mještana Gorana Jokića i

vlasnika trgovačke radnje u vidu finansiranja odjeće za nastup. Na takmičenu „Plešimo zajedno“ smo osvojili priznanje za Najbolju uigranost. Učenici su na pomenutom takmičenju plesali pred 300 ljudi.

Sljedeća koreografija koju smo takođe osmislili, bila je „Dobro veče susedice“.

Pripremajući ovu koreografiju ostvarili smo saradnju sa SKUD „Mladen Stojanović“ Prijedor, koji su nam pozajmili nošnju za nastup za Dan škole

(https://www.youtube.com/watch?v=L5_nrrjfF08)

Sa istom

koreografiom učenici su nastupali na proslavi Dana mjesne zajednice Ljubija i tako bili učesnici programa. Na taj način su prikazali svojoj mjesnoj zajednici svoje kreativne i plesačke sposobnosti.

Učenice 5. razreda u Centralne škole su takođe pokazivale interesovanje za ples i tako smo zajedno na časovima Ritmičke sekcije osmislile koreografiju uz pjesmu „Waka ,waka“.

Zajedno smo od kesa napravili suknje za nastup. Učenice su sa istom koreografiom nastupile na Humanitarnoj priredbi „Budi mi prijatelj“ u gradu Prijedoru i na taj način prikazale svoja umijeća. Sa pomenutom koreografiom učenice su takođe bila dio programa za proslavu Mjesne zajednice Ljubija.

Ono što me posebno radovalo jeste želja učenika da učestvuju. Učenici starijih razreda, uz moje usmjeravanje, osmislili su koreografiju uz pjesmu „ In the Floor“ , napravili rekvizite u vidu ukrasnih štapova sa listovima. Nastupile su i na takmičenju u plesu „ Zaplešimo zajedno“ u kategoriji od 6. do 9. razreda u Dvorani „Mladost“ pred 300 ljudi i žirijem ,te dobili priznanje za najopravdaniji naziv koreografije.

To je bilo jedno izuzetno pozitivno iskustvo za učenike. Nakon toga su sa istom koreografiom nastupili na obilježavanju Dana mjeste zajednice u Ljubiji i izazvali veliko oduševljenje publike. Učenici su pokazali talente za ples, osmišljavanje koreografija, oslobodili se straha od javnog nastupa, dobili veliko samopouzdanje i želju za daljim radom.

„ Ohrabi me i približi mi knjigu ja ću čitati, uključi me ja ću glumiti, budi strpljiv možda ćeš me i u Pozorištu vidjeti“

Učenici 1. razreda tek uče slova i uče da čitaju ,dok učenici 2. razreda vježbaju čitanje, neki to rade bolje, nekima je potrebno još vježbanja. Ono što je svima potrebno jeste ohrabrenje da to sve uspiju bez negativnih emocija. Kroz čitavu školsku godinu njegovali smo ljubav prema književnosti kroz mnogo pročitanih i ilustrovanih priča, naučenih pjesmica i kratkih dramatizacija. U ovom razdoblju učenici ne mogu da budu pisci, samostalno da smisljaju svoja djela, ali kroz koju godinu će moći ,ako se na vrijeme budu ohrabivali . Zato sam odlučila da već sada , u ovom najranijem periodu počnemo sa pisanjem , tako što ću im ja pomagati da stvore svoja djela , a što stariji budu to će samostalnije da rade. Zadatak je bio da za svaki Osmi mart poklonimo pjesmu majkama, bakama, sestrama. Pjesmu koju smo zajedno napisali , učenici su recitovali pred roditeljima na Priredbi za Osmi mart. To je bio izuzetno emotivan nastup učenika. Osjetilo se veliko oduševljenje kako od strane roditelja, tako i od strane učenika: (<https://www.mrezamira.net/vijesti/skole-u-izgradnji-mira-i-ljudskih-prava/os-mladen-stojanovic-ljubija-prijedor-dan-zena/>)

Cilj ove prakse , koju planiramo sprovesti naredne 4 godine, jeste ohrabriti djecu da samostalno

pišu, slobodno iznose svoje misli, razvijaju maštu, bez straha prikažu svoja djela , da inspiraciju prolaze u ljubavi prema ljudima, prirodi i svemu sto ih okružuje .

Kreativnost učenika prikazali smo i na maskenbalu „Svijet dječije mašte“ u organizaciji grada Prijedora.

Moji učenici i ja smo odlučili da napravimo maske koje će prikazati naš grad. Pravili smo šešire koji su prikazali murale u našem gradu I ljepotu naše rijeke Sane. Osvojili smo priznanje za najkvalitetnije maske.

Nastavak ove prakse uslijedio je i u školskoj 2018./2019. godini gdje sam bila razredni starješina učenika 2. razreda.

- Mali plesači , veliki kreativci.

Nastavili smo praksu i u ovoj školskoj godini osmislili novu koreografiju za pjesmu „Stayn Alive“ u kojoj su učestvovali učenici 2. , 4. i 5. razreda: (

<https://www.youtube.com/watch?v=swzGR5tAmXc>) .

Da bi približili

roditeljima aktivnosti u kojima djeca učestvuju ,organizovala sam radionicu za djecu i roditelje.

Radionica se sastojala od dva dijela. Prvi je bio u vidu kratkog predavanja za roditelje pod nazivom „Saradnja porodice i škole“. Drugi dio radionice se odnosio na zajedničku aktivnost roditelja i djece. Zajedničkim radom nastali su rekviziti (gitare i disko kugle) koji su bili potrebni za gore pomenuti ples .

Ova aktivnost je bila od izuzetnog značaja kako za učenike tako i za djecu. Roditelji su kvalitetno provodili vrijeme sa djecom , učestvovali u njihovom aktivnostima, uspostavljali bolje međusobno razumijevanje.

Kao dokaz roditeljima koliko je djeci važna njihova zajednička aktivnost bile su zahvalnice roditeljima na učešću, uručene roditeljima od strane učenika. (Prilog br.2) Sa pomenutom plesnom tačkom učenici su naptupali na školskoj priredbi povodom Dana dječije radosti i na humanitarnoj priredbi „Budi mi prijatelj“.

Spremili smo folklornu tačku „Mađarac“ prikazali je na priredbi za Osmi mart i nastavili saradnju sa SKUDom Mladen Stojanović u vidu pozajmljivanja nošnje za koreografiju

Osmislili smo još jednu našu koreografiju za pjesmu „Čudna šuma“ koju smo kasnije iskoristili za predstavu o kojoj ću tek govoriti u daljem tekstu, a sa kojom su učenici nastupili u programu i za obilježavanje Mjesne zajednice Ljubija.

„ Ohrabi me i približi mi knjigu ja ću čitati, uključi me ja ću glumiti, budi strpljiv možda ćeš me i Pozorištu vidjeti“.

Da bi se djeca što bolje pismeno izražavala, trebaju što više da čitaju. Primjetila sam da u današnje vrijeme djeca sve manje čitaju i željela sam da probudim kod učenika ljubav prema knjigama . Učenici sa kojima radim imaju 7 godina i tek su naučili da čitaju i pravo je vrijeme da se razvija ljubav prema čitanju, stimulišu maštu i podstiče kreativnost u pisanju .

Nakon što su završili prvi razred, učenici su bili različitih čitalačkih sposobnosti, neki su šcitavali, a

neki čitali. Kako su prvi razred završili u kombinaciji sa drugim razredom manje su imali vremena da glasno čitanje i vježbaje na času. Moj plan je bio podstaknuti slobodno čitanje i napraviti mjesto gdje će djeci biti dostupne knjige, koje će učenici moći čitati i listati kada za to imaju vremena. Odlučila sam da u dijelu učionice napravim našu ličnu, razrednu biblioteku i mjesto za naša druženja uz čitanje. Napravili smo police za knjige od gajbica za voće. Posudlili smo određen broj knjiga iz školske biblioteke i neke vlastite donjeli na korištenje. Učenicima se svidjela ideja i počeli su da listaju knjige kada god su imali malo slobodnog vremena. Posebno zadovoljstvo bilo je vidjeti ih kako na odmoru jedu i čitaju. Kada bi radije rad na časovima likovne kulture, tražili bi dopuštenje da odu u svoju biblioteku i čitaju. Uz dopuštenje roditelja odlučili smo da ostajemo i još jedan čas sedmično mimo redovnih časova, iako nije planiran, kako bi to vrijeme provodili u čitanju i stvaranju, te u goste pozivali učenike drugih razreda, nastavnike i roditelje. Organizovali smo čajanke uz čitanje. Pravili smo pozivnice i pozivali na druženje uz knjigu. Prva koja je odgovorila na naš poziv bila je psihologica naše škole, Nedeljka Karalić. Ona je donjela knjigu „Moj bonton „ i čitala učenicima. Nakon toga smo uz voće i čaj razgovarali o pročitanoj.

Idući gosti su nam bili učenici 3. i 5. razreda sa kojima smo čitali „ Mačak u čizmama“ i oblačili književne junake.

Čitali smo „Alisu u zemlji

čuda“ te napravili maske likova iz djela koje smo prikazali na maskenbalu u Prijedoru „Svijet dječije mašte“ te dobili i priznanje za.

I u ovoj školsko godini nastavili smo praksu pisanja pjesama za mame za Osmi mart. Svako dijete je uz moju podršku napisalo svoju pjesmu za majku. Pored pjesmi za majke nastala je i jedna pjesma za samohranog oca . Pjesme su naučili i recitovali, kako na priredbi za Osmi mart ,tako i na poetskom času u školskoj biblioteci pred učenicima starijih razreda i učenicima JU Gimnazije „Savo Balaban“ iz Prijedora.

Njegovali smo ljubav prema glumi i pozorištu kroz spremanje i realizaciju lutkarske predstave „Tri praseta“ u izvođenju upravo učenika drugog razreda. Lutke tri praseta sam sašila ,a učenici su obojili i napravili kucice. Predstavu su izveli na priredbi za roditelje. Učenici su bili srećni i zadovoljni što su uspješno izveli svoju prvu predstavu pred roditeljima i odmah su poželjeli da je prikažu i drugima.

(<https://www.facebook.com/483421551716092/videos/506158183207082/>). Dogovorena je saradnja sa Dječijim vrtićem „Radost“ u Prijedoru i prolongirana za 2019. godinu. Zadovoljna njihovim interesovanjem, zalaganjem, trudom i željom za daljim radom, došla sam na ideju da pokušam da uključim što više učenika iz škole da i oni

osjete to zadovoljstvo . Odlučila sam da napišem predstavu u kojoj će imati priliku da učestvuju što više učenika i da iskažu svoje talente. Poznajući socijalnu stranu mjesta u kojem radim, znala sam da ne mogu da tražim pomoć od roditelja za nabavku kostima, tako sam se odlučila da napišem predstavu vodeći se onim što imam u školi dostupno. Prije određenog vremena naša škola je dobila donaciju od Udruženja žena „Rudarke“ u vidu kostima (kostimi životinja , haljine ,krznene bunde itd). Gledajući te kostime i vodeći se željom da uključim što više djece, nastala je predstava „Šumska škola“. Zašto baš ta tema? Zato što je mogla da zadovolji prethodne moje želje i mogućnosti. U školi sam mogla da spojim životinje naših krajeva sa životinjama divljine i tako

iskoristim sve kostime. Mogla sam da prikažem i plesne koreografije i na taj način uključim učenike nižih razreda, prikažem njihove ritmičke kvalitete. Mogla sam da pokažem talente pjevanja pojedinih učenica koje ne idu u muzičku školu, a pri tom su talentovane i potrebno je to istaknuti. Mogla sam da prikažem i učenika koji ima posebnu vještinu u izvođenju mađioničarskih trikova, koji uistinu ostavljaju bez riječi. Kada sam na razgovor

pozvala učenike starijih razreda, za koje sam smatrala da imaju želju i talenat koje treba pokazati i podlijelila im tekstove, desilo se to da su oni šireći tu priču drugarima, dovodili drugare i pitali da li oni mogu da imaju neku ulogu u predstavi. Kako su dolazili tako se moj tekst mijenjao i proširivao.

Na kraju u predstavi su igrala 22 djaka,

imali su razne uloge. Od toga 12 učenika viših razreda kroz glume po ulogama od pjevanja pjesme koju sam napisala i za koju je kolega, nastavnik muzičkog, napisao muziku i još 10 učenika razredne nastave (8 učenika drugog razreda i 2 učenika 4.razreda) kroz ples i koreografije koje sam osmislila. Djeca su se radovala svakom

vježbanju i radu. Za predstavu je bilo potrebno napraviti i scenografiju kao i rekvizite za plesne koreografije i dijelove kostima koji su nedostajali. Scenografija je nastala uz pomoć učenika i kolege nastavnika likovne kulture.

Pojedine kostime koji su nedostajali ja sam šila, a dodatne dijelove za kostime pravila. Često smo se sastajali i vježbali izvođenje predstave. Kada je bila uvježbana, kostimi spremni i scenografija završena, prvo prikazivanje bilo je za Dan škole. Nakon toga predstavu smo prijavili na Konkurs za najbolju predstavu dramskih sekcija u organizaciji Pozorišta Prijedor. Glumci Pozorišta Prijedor su došli da pogledaju predstavu i izazvali veliko oduševljenje kod učenika, samim njihovim prisustvom, ali i činjenicom da oni svoju predstavu igraju pred glumcima. Nakon toga, od 6 prijavljenih predstava, predstava „Šumska škola“, izabrana je i prikazivanja u Pozorištu Prijedor kao jedna od dvije najbolje prestave te dobila nagradu za Najbolje kostime i maske. (

[https://www.youtube.com/watch?](https://www.youtube.com/watch?v=Nudd9Kopl_4&list=PLLbuUVJcVjK007k5EiwwlSAebS7cEHrTv&index=13&t=0s)

(v=Nudd9Kopl_4&list=PLLbuUVJcVjK007k5EiwwlSAebS7cEHrTv&index=13&t=0s) To učešće je bilo od velikog značaja za djecu.

EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI

Rezultati iz ove prakse su višestruki. Učenici su kroz aktivnosti bivali samostalniji, aktivniji, kreativniji, odgovorniji u obavljanju zadataka, kao i motivacioniji u nastavi, jer su se radovali i vannastavnim aktivnostima, učešćima i takmičenjima. Prikazani su talenti učenika, postajali su temeljniji istrajniji u radu, počeli su da više vjeruju u sebe i svoje kvalitete. Sva njihova učešća, nastupi zahvalnice, diplome, pohvale su rezultat njihovog

rada, želje za dokazivanjem i uspjehom. Poboľšana je saradnja škole i roditelja. Takođe je poslana je jedna pozitivna poruka iz Ljubije, pored svih negativnih koje često u posljednje vrijeme dolaze iz ovog mjesta.

Ova praksa je za nas, iz naše perspektive, mjesta polazišta i okolnosti, značajna. Pored svih obrazovnih i vaspitnih komponenti jednako je važne i socijalne komponente ličnosti. Djetetu treba pomjerati prag njegovih dostignuća u svim poljima i hrabriti ga ka daljim napredovanjima.

Tags

NIN

Collections

Nominovane prakse

NIN 2019